A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. szeptember 15. *

A C-281/03. és C-282/03. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2003. június 30-án érkezett 2003. június 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Cindu Chemicals BV** (C-281/03.),

a **Rütgers VFT AG**,

a **Touwen & Co. BV**,

a **Pearl Paint Holland BV**,

az **Elf Atochem Nederland BV**,

* Az eljárás nyelve: holland.

a **Zijlstra & Co. Verf BV,**

a **Chemische Producten Struyk & Co. BV,**

a **Van Swaay Schijndel BV,**

a **Houtbereiding G. Rozendaal BV,**

az **Arch Timber Protection BV** (C-282/03.)

és

a **College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen** között,

a **Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris és G. Arestis (előadó) bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: M.-F. Contet főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. január 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— a Cindu Chemicals BV és társai képviseletében N. S. J. Koeman advocaat,

— az Arch Timber Protection BV képviseletében J. P. L. van Marissing és N. G. Engering advocaten,

— a College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen képviseletében R. J. M. van den Tweel advocaat,

— a Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal képviseletében F. F. Scheffer advocaat,

— a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és J. G. M. van Bakel, meghatalmazotti minőségben,

— a dán kormány képviseletében J. Molde, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében F. Simonetti és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. március 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az 1994. december 20-i 94/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 365., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 13. kötet, 340. o.) módosított, az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/769/EGK tanácsi irányelv (HL L 262., 201. o.; magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 3. kötet, 317. o.) értelmezésére vonatkoznak.

2 A kérelmeket az egyrészt a Cindu Chemicals BV, a Rütgers VFT AG, a Touwen & Co. BV, a Pearl Paint Holland BV, az Elf Atochem Nederland BV, a Zijlstra & Co. Verf BV, a Chemische Producten Struyk & Co. BV, a Van Swaay Schijndel BV, a Houtbereiding G. Rozendaal BV, és másrészt az Arch Timber Protection BV kontra a College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Peszticid Engedélyező Hatóság, a továbbiakban: PEH) közötti eljárás keretein belül, veszélyes anyagok forgalomba hozatalát és felhasználását engedélyező határozatok tárgyában nyújtották be.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

A 76/769 irányelv

3 A 76/769 irányelv, melyet az EGK-Szerződés 100. cikke (módosítást követően EK-Szerződés 100. cikk, jelenleg EK-Szerződés 94. cikk) alapján fogadtak el, bizonyos veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalát és felhasználását korlátozó rendelkezéseket határoz meg. Első öt preambulumbekezdése szerint az irányelv számos célt követ, nevezetesen a lakosság védelmét, és különösen azoknak a személyeknek a védelmét, akik ilyen anyagokat használnak, a környezet és az emberi élet minőségének védelmét és a vonatkozó tagállami jogszabályok alapján fennálló kereskedelmi akadályok felszámolását, melyek, mivel a forgalomba hozatal és a felhasználás körülményei vonatkozásában különböznek, közvetlenül befolyásolják a közös piac létrehozását és működését.

4 Az 1. cikk szerint az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül, ez az irányelv az I. mellékletben felsorolt veszélyes anyagok és készítmények a Közösség tagállamaiban való forgalomba hozatalának és alkalmazásának [helyesen: felhasználásának] korlátozására vonatkozik. Az irányelv 2. cikke szerint „[a] tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a mellékletben felsorolt veszélyes anyagok és készítmények csak az ott meghatározott feltételekkel kerülhessenek forgalomba vagy felhasználásra".

5 A 76/769 irányelv I. melléklete felsorolja a veszélyes anyagokat és készítményeket, valamint azokat a korlátozásokat, melyek forgalomba hozatalukra vagy felhasználásukra vonatkoznak. Ezt a mellékletet többször módosították, elsősorban azért, hogy további veszélyes anyagokat és készítményeket foglaljanak bele.

6 A 76/769 irányelv nyolcadik módosításáról szóló, 1989. december 21-i 89/677/EGK tanácsi irányelv (HL L 398., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 10. kötet, 86. o.) ezen I. mellékletbe illesztette a 20. pontot, az arzénvegyületeket is. Ezek a 20.1. pont b) alpontja szerint nem használhatóak olyan készítmények anyagaként vagy összetevőjeként, melyek faanyag tartósítására szolgálnak. Ebben az esetben ez a tilalom nem vonatkozik a CCA (réz–króm–arzén) típusú szervetlen sóoldatokra, amelyeket vákuum vagy nyomás alatt működő ipari berendezésekben fa impregnálására használnak. Ezenkívül a tagállamok területükön engedélyezhetik DFA-készítmények (dinitro-fenol–fluor–arzén) használatát légvezetékek már felállított (impregnált) faoszlopainak (újbóli) helyben történő kezelésére. Az ilyen készítményeket kizárólag szakemberek használhatják vákuum vagy nyomás alkalmazásával. Végül, a nevezett 20. pont 2. alpontja világossá teszi, hogy ez a készítmény „[f] elhasználásától függetlenül, nem engedélyezett ipari víz kezelésére szánt anyagként vagy ilyen készítmények összetevőjeként".

7 A 94/60 irányelv beillesztette a 76/769 irányelv I. mellékletének a 32. pontjába azokat az anyagokat és készítményeket, melyek kreozotot, kreozotolajat és kőszénkátrány párlatot tartalmaznak. E melléklet 32.1. pontja szerint ezek az

anyagok nem használhatók faanyag kezelésére, ha benz(a)pirént, 0,005 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban; és/vagy vízben oldható fenolokat 3 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban tartalmaznak. Továbbá, az így kezelt fa nem hozható forgalomba. Ettől eltérően a 32.1. pont i. alpontja szerint ezek az anyagok és készítmények használhatók faanyag kezelésére ipari eljárásokban [helyesen: létesítményekben] ha benz(a)pirén-koncentrációjuk kisebb 0,05 tömegszázaléknál. Végül a 32.1. pont ii. pontja szerint az i. alpontnak megfelelően kezelt, először forgalomba kerülő faanyagnak csak ipari és foglalkozásszerű felhasználása engedélyezett, pl. vasútnál.

A 98/8/EK irányelv

8 A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 123., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet 3. o.) a tagállamokban használatos biocid termékek engedélyezésére és forgalomba hozatalára vonatkozó keretszabályozást, valamint a biocid termékekben felhasználható hatóanyagok tételes listáját kívánja meghatározni közösségi szinten.

9 A 98/8 irányelv 26. preambulumbekezdése értelmében: „tekintettel arra, hogy ezen irányelvnek és különösen a felülvizsgálati programnak a teljes végrehajtására néhány éven belül nem kerül sor, a 76/769/EGK irányelv keretet biztosít ahhoz, hogy a pozitív lista kifejlesztését kiegészítsék egyes hatóanyagok és termékek, vagy azok csoportjai forgalmazásának és felhasználásának korlátozásaival."

10 A 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az irányelv alkalmazásában „biocid termékek" azok a „hatóanyagok és egy vagy több hatóanyagot tartalmazó készítmények a felhasználóhoz jutó kiszerelésben, amelyek célja, hogy károsító szervezeteket kémiai vagy biológiai eszközökkel elpusztítsanak, elriasszanak, ártalmatlanná tegyenek, tevékenységükben akadályozzanak, vagy azokon más módon korlátozó hatást gyakoroljanak". E rendelkezés szerint emellett az V. mellékletben található egy 23 terméktípusból álló kimerítő jegyzék, az egyes típusok jellemző leírásaival együtt.

11 A 98/8 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a tagállamok csak akkor engedélyeznek egy biocid terméket, ha „a termékben lévő hatóanyag vagy hatóanyagok az I. vagy I. A. mellékletben szerepelnek, és teljesül az e mellékletekben foglalt valamennyi követelmény".

12 Az irányelv 16. cikkének (1) bekezdése, mely az átmeneti intézkedésekről rendelkezik, az alábbiak szerint rendelkezik:

„A 3. cikk (1), az 5. cikk (1), a 8. cikk (2) és (4) bekezdésétől való további eltéréssel és a (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok [2000. május 14-től számított] 10 éves időszakban folytathatják a biocid termékek forgalomba hozatalára jelenleg alkalmazott rendszerük vagy gyakorlatuk alkalmazását. Megtehetik például, hogy nemzeti szabályaiknak megfelelően olyan hatóanyagokat tartalmazó biocid termékek forgalomba hozatalát engedélyezik területükön, amelyek nem szerepelnek az I. és I.A. mellékletben az adott terméktípusra vonatkozóan. Az ilyen hatóanyagoknak [2000. május 14-én] a 2. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározottaktól eltérő rendeltetésű biocid termék hatóanyagaként már forgalomban kell lenniük."

A nemzeti szabályozás

13 Az 1962-es holland peszticidekről szóló törvény (Bestrijdingsmiddelenwet 1962., Stbl. 1962, 288. sz., a továbbiakban: az 1962-es törvény) engedélyezési eljárást vezet be a peszticidek engedélyezésére és forgalomba hozatalára vonatkozóan. E célból az 1b. cikk egy önálló közigazgatási szervet hoz létre, a CTB-t, melynek feladata, hogy az említett törvény alkalmazásával döntsön a peszticidek engedélyezésére vonatkozó kérelmekről, és esetlegesen meghatározza a megadott engedélyek időtartamát.

14 Az 1962-es törvény 2. cikke szerint tilos az olyan peszticidek beszerzése, készletezése, raktározása, a Holland Királyság területére való behozatala vagy ott történő felhasználása, amelyek e törvény alapján nem engedélyezettek. Ugyanezen törvény 3. cikke szerint csak akkor engedélyeznek egy peszticidet, ha az ezen cikk és a törvény 3a. cikke követelményeinek a legapróbb részletekig megfelel.

15 Az 1962-es törvény 4. cikke szerint egy peszticid engedélyezésére vagy engedélyének meghosszabbítására irányuló kérelem benyújtásakor meghatározott formai előírásokat kell betartani, amelyeket nagyrészt a peszticidek engedélyezéséről szóló 1995-ös rendelet (Regeling toelating bestrijdingsmiddelen 1995., Stcrt. 1995, 41. sz.) tartalmaz, és a kérelmet csak akkor vizsgálják meg, ha az e törvényben, illetve az e törvény alapján meghatározott követelményeknek megfelelő teljes dokumentációt benyújtják.

16 Az 1962-es törvény 7. cikke szerint a CTB különösen akkor vonja vissza az engedélyt e törvény 4. cikkének értelmében, ha a törvény 3. és 3a. cikkében vagy az e cikkek alapján meghatározott követelmények nem, vagy többé már nem teljesülnek. Mindazonáltal az érintettek e törvény 8. cikke alapján az ilyen döntés ellen keresetet nyújthatnak be a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez.

17 Végül, a biocidek környezetvédelmi engedélyezésének feltételeit meghatározó rendelet (Besluit milieutoelatingseisen nietlandbouwbestrijdingsmiddelen, Stbl. 1998, 499. sz.), melyet 1998-ban az 1962-es törvény 3a. cikke alapján bocsátottak ki, megköveteli, hogy egy biocid termék hatóanyagát kockázatértékelésnek vessék alá a környezetvédelem érdekében szükséges intézkedéseket meghatározása érdekében.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

18 A C-281/03. sz. ügy alapjául szolgáló alapeljárás olyan biocid termékeket, nevezetesen nem mezőgazdasági peszticideket érint, amelyek hatóanyagként kőszénkátrány párlatot (karbololajat és kreozotot) tartalmaznak, és amelyeket faanyagvédő szerként alkalmaznak. A kőszénkátrány párlatot a 94/60 irányelvvel módosított 76/769 irányelv (a továbbiakban: a 76/769 irányelv) I. melléklete 32. pontjában említik.

19 1996 februárjában a CTB értesítette az alapeljárás felpereseit, akik kőszénkátrány párlatot tartalmazó biocid termékek forgalomba hozatalára vonatkozó engedéllyel rendelkeztek, arról a szándékáról, hogy a faanyagvédőszerek tekintetében az engedélyt három év után megszünteti, amennyiben a kezelt fa közvetlen kapcsolatba kerülhet a vízzel (különösen a talajvízzel), a száraz területeken történő alkalmazások tekintetében pedig további öt évre meghosszabbítja, amennyiben ezen engedélyek jogosultjai pontosabb adatokat szolgáltatnak számára. Később az alapeljárás felperesei bizonyos lejáró engedélyek meghosszabbítása iránt nyújtottak be kérelmeket a CTB-hez.

20 1999. október 1-jén a CTB úgy döntött, hogy a karbololaj és kreozotolaj alapú faanyagvédőszerek száraz környezetben való használatára irányuló engedélyeket 2001. július 1-jéig meghosszabbítja.

21 A 2000. év során a CTB közölte az alapeljárás felpereseivel, hogy egyrészt az említett termékek engedélyezhetőségének megítélését közösségi szinten a 98/8 irányelv keretei között meghatározott értékelés szerint kell elvégezni, másrészt hogy az érintett vállalkozásoknak az engedélyek 2001. július 1-jét követő meghosszabbításához teljes dokumentációt kell benyújtaniuk pontos adatokkal, mind e termékek környezetre és humántoxikológiára gyakorolt hatásairól, mind pedig azokról a veszélyekről, amelyeknek ezen anyagok felhasználói ki lehetnek téve.

22 2001. július 27-én a CTB úgy határozott, hogy 2001. július 1-jére visszaható hatállyal 2001. november 1-jéig meghosszabbítja a kőszénkátrány párlat alapú biocidok vonatkozásában kiadott engedélyeket.

23 2001. október 25-i határozataiban a CTB az 1962-es törvény alapján azzal az indokolással tagadta meg a bizonyos, karbololaj és kreozotolaj alapú favédőszerek engedélyezésének meghosszabbítására irányuló kérelmek elbírálását, hogy a vonatkozó dokumentáció nem teljes. 2001. november 9-i levelükkel az alapeljárás felperesei megtámadták ezeket a határozatokat a CTB-nél, indokolásként legfőképpen azt felhozva, hogy az e törvény szerinti, az engedélyek meghosszabbítására irányuló eljárás ellentétes a 76/769 irányelvvel.

24 2002. június 28-i határozatával a CTB az alapügy felpereseinek 2001. október 25-i határozata elleni kifogásait, mint megalapozatlanokat, elutasította. 2002. augusztus 7-én a felperesek ezen elutasító határozat ellen keresetet nyújtottak be a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez, amely a Bíróságot előzetes döntéshozatalra kérte.

25 A C-282/03. sz. ügy alapjául szolgáló jogvita egy faanyagvédőszerként használt, „Superwolmanzout-CO" nevű biocid terméket érint, amely CCA-t tartalmaz, és amely tekintetében a CTB az Arch Timber Protection BV számára 2005. június 1-jéig érvényes engedélyt adott. Ezeket az összetevőket tartalmazza a 76/769 rendelet I. mellékletének 20. pontja.

26 2001. augusztus 31-i és szeptember 14-i határozataival a CTB az 1962-es törvény 7. cikkére való hivatkozással 2002. március 14-i hatállyal visszavonta az ezen vállalkozás számára a Superwolmanzout-CO tekintetében megadott engedélyt, és elutasította a nevezett vállalkozás által 1997-ben az engedély meghosszabbítása iránt benyújtott kérelmet. 2001. október 11-i levelével ez utóbbi megtámadta a CTB-nél a határozatokat.

27 2002. augusztus 2-án a CTB az Arch Timber Protection által a fent említett 2001. augusztus 31-i és szeptember 14-i határozatok ellen előterjesztett kifogásokat, mint megalapozatlanokat, elutasította. 2002. augusztus 6-án az érdekelt ezen elutasító határozat ellen keresetet nyújtott be a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez, amely a Bíróságot előzetes döntéshozatalra kérte.

28 Mindkét alapeljárásban a felperesek azt állítják, hogy a szóban forgó termékek megfelelnek a 76/769 irányelvben meghatározott, a forgalomba hozatalra és a felhasználásra vonatkozó követelményeknek, ezért ezen irányelv alapján igényt támaszthatnak e termékek vonatkozásában az engedélyre. Az előterjesztő bíróság szerint ez az érvelés felveti azt a kérdést, hogy ez az irányelv kimerítő szabályozást tartalmaz-e a hatálya alá eső anyagok tekintetében, vagy pedig lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy e területen nemzeti szinten kiegészítő követelményeket szabjanak, mint ezt az 1962-es törvény tette.

29 A College van Beroep voor het bedrijfsleven azon az álláspontón van, hogy a 76/769 irányelv nem ad egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy a tagállamok az irányelvben magában meghatározottakon túlmenően is előírhatnak-e más követelményeket az I. mellékletben felsorolt anyagok forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében, és ezért mindkét ügyben úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Megengedi-e a 76/769 irányelv, hogy egy tagállam az I. mellékletében felsorolt hatóanyagú biocid termék forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében kiegészítő követelményeket állapítson meg?"

30 A Bíróság elnökének 2003. augusztus 28-i határozata a C-281/03. és a C-282/03. sz. ügyeket az írásbeli szakasz lefolytatása, valamint a tárgyalás és ítélet meghozatala céljából egyesítette.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

31 Nem vitatott, hogy az alapeljárásokban szóban forgó biocid termékek a 76/769 irányelv I. mellékletének 20. és 32. pontja alá tartoznak.

32 Mindazonáltal a CTB, a Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal (a Maas és Waal alapítvány az élő környezet és a természet megőrzéséért, a továbbiakban: az alapítvány), valamint a holland és a dán kormány állítják, hogy az alapeljárásban szóban forgó biocid termékek felhasználását a 98/8 irányelv szabályozza, amely, mint az előterjesztő bíróság által értelmezni kért 76/769 irányelvet megelőző különös jogszabály, megengedi a tagállamok számára az érintett termékek forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében szigorúbb követelmények felállítását.

33 Mivel a 76/769 irányelv az alapeljárásban szóban forgó biocid termékek tekintetében tartalmaz rendelkezéseket, melyek a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti meghatározás alá tartoznak, és amelyek tekintetében ez utóbbi különös szabályozást jelent, a Bíróság feladata, hogy a két irányelv közötti összefüggés tekintetében állást foglaljon, és különösen annak meghatározása, hogy a jelen ügyben milyen befolyást gyakorol a második irányelv az első alkalmazására.

34 E tekintetben hivatkozni kell a 98/8 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, amely szerint a tagállamok csak akkor engedélyeznek egy biocid terméket, ha a termékben lévő hatóanyag vagy hatóanyagok szerepelnek az irányelv I. vagy I.A. mellékletében, és teljesül valamennyi, az e mellékletekben meghatározott követelmény.

35 Mint a főtanácsnok indítványának 62. pontjában kifejtette, a tényállás szempontjából irányadó időszakban a 98/8 irányelv I. és I. A. mellékletének összeállítása még nem fejeződött be. Ezért a tagállamok a szóban forgó biocid termékek engedélyezését nem tudták az irányelv alapján végezni, mivel az ezekkel célzott harmonizáció eddig az időpontig még nem valósult meg teljesen (lásd e tekintetben a C-443/02. sz. Schreiber-ügyben 2004. július 15-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7275. o.] 20. pontját).

36 Egyebekben pedig a 98/8 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése egy tízéves átmeneti időszakot ír elő, amely alatt a tagállamok folytathatják a biocid termékek forgalomba hozatalára jelenleg alkalmazott rendszerük alkalmazását, noha kötelesek a közösségi jog egyéb rendelkezéseinek betartására. E tekintetben az irányelv 26. preambulum-bekezdése is kiemeli, hogy az irányelv teljes végrehajtásáig, amelyre több év elteltével kerül sor, a 76/769/EGK irányelv keretet biztosít ahhoz, hogy a tételes lista

kifejlesztését kiegészítsék egyes hatóanyagok és termékek forgalmazásának és felhasználásának korlátozásaival. A 98/8 irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja előírja továbbá, hogy „az irányelvet alkalmazni kell különösen a [76/769 irányelvre], az [azzal] összhangban meghozott vonatkozó közösségi rendelkezések vagy intézkedések sérelme nélkül".

37 Ha egy tagállam az átmeneti időszak alatt a 76/769 irányelv hatálya alá eső termékek forgalomba hozatalát vagy felhasználását kívánja szabályozni, a nemzeti szabályozásnak összhangban kell lennie az irányelv rendelkezéseivel.

38 Végeredményben a 98/8 irányelv, ellentétben a CTB, az alapítvány, valamint a holland és a dán kormány álláspontjával, a jelen ügyben nem gyakorolhat befolyást a 76/769 irányelv alkalmazására.

39 Ezért, mint azt az előterjesztő bíróság kéri, a 76/769 irányelv által végrehajtott harmonizáció fokát kell vizsgálni annak megállapítása céljából, hogy az felhatalmazza-e a tagállamokat az irányelvben magában meghatározottakon túlmenően is más követelmények előírására az I. mellékletben felsorolt anyagok forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében, amint az az 1962-es törvényben történt.

40 Az alapítvány, valamint a holland és a dán kormány álláspontja szerint az irányelv, amely csak egy minimális szintű harmonizációt hajt végre, felhatalmazza a tagállamokat kiegészítő követelmények előírására.

41 E tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy a 76/769 irányelv az EGK 100. cikken alapszik, és hogy a 89/677 és a 94/60 irányelvek által végrehajtott módosítások, amelyek az irányelvnek az I. mellékletébe illesztették az arzénra és a kreozotra vonatkozó 20. és 32. pontot, az EGK 100a. cikken (a módosítást követően EK 100a. cikk, mely jelenleg, módosítást követően, EK 95. cikk), illetve az EK 100a. cikken alapulnak. Ezek a rendelkezések a közös piac megteremtésére és működésére tekintettel a tagállamok jogszabályainak közelítését célozzák.

42 Másrészről a 76/769 irányelv negyedik és ötödik preambulumbekezdéséből következik, hogy ez egy harmonizációs intézkedést valósít meg, amellyel a területre vonatkozó eltérő tagállami jogszabályokból eredő kereskedelmi akadályokat kívánja megszüntetni, melyek közvetlenül befolyásolják a közös piac létrehozását és működését.

43 Az említett irányelvnek ezért, amint az jogalapjából és preambulumbekezdéseiből kitűnik, az a célja, hogy eltávolítsa az akadályokat az alapeljárásban szóban forgó anyagok belső piacon történő kereskedése elől.

44 Amint azt a főtanácsnok indítványának 37. pontjában kifejtette, a 76/769 irányelv célja nem lenne megvalósítható, ha a tagállamok szabadon kiterjeszthetnék a benne foglalt kötelezettségeket. Az irányelv rendelkezései kimerítőek, és az irányelv által előírt rendelkezésektől eltérő intézkedések tagállamok általi fenntartása vagy meghozatala összeegyeztethetlen annak céljával (lásd e tekintetben a C-148/78. sz. Ratti-ügyben 1979. április 5-én hozott ítélet [EBHT 1979., 1629. o.] 25–27. pontját és a C-278/85. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1987. október 14-én hozott ítélet [EBHT 1987., 4069. o.] 22. pontját).

45 A 76/769 irányelv ilyen értelmezését annak 2. cikke is megerősíti, amely szerint „[a] tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a mellékletben felsorolt veszélyes anyagok és készítmények csak az ott meghatározott feltételekkel kerülhessenek forgalomba vagy felhasználásra". Így e cikk szóhaszná-

latából az következik, hogy amint egy anyagot vagy egy terméket felvesznek az irányelv mellékletébe, annak forgalomba hozatala vagy felhasználása tekintetében egy tagállam csak azokat a követelményeket támaszthatja, amelyeket ebben a mellékletben megállapítottak.

46 Mindenesetre a 76/769 irányelv, annak 1. cikke szerint a hatálya alá tartozó veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében „az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül" tartalmaz korlátozásokat. Ezért más közösségi előírásokat, melyek ezen anyagok és készítmények forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében különös követelményeket állapítanak meg, figyelembe kell venni, amennyiben alkalmazandóak.

47 Végül egy, az EK 95. cikken alapuló irányelv esetén a tagállamok, ha a harmonizációs irányelvben előírtaktól eltérő, különösen a környezetvédelemre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket kívánnak fenntartani vagy bevezetni, e cikk (4) vagy (5) bekezdése alapján e rendelkezésekről és a bevezetésük indokairól értesíthetik az Európai Közösségek Bizottságát.

48 Mint a főtanácsnok indítványának 76. pontjában kifejtette, a Holland Királyság az EK 95. cikk alapján kétszer is véleményt kért és kapott a Bizottságtól a kreozotra vonatkozó szabályozásának bizonyos vonatkozásai tekintetében, amelyek mindazonáltal semmilyen kapcsolatban nincsenek az alapeljárásban szóban forgó nemzeti rendelkezésekkel.

49 Ilyen körülmények között az előzetes döntéshozatalra feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 76/769 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az – figyelemmel az ezen termék tekintetében különös követelményeket megállapító egyéb közösségi rendelkezésekre is — nem teszi lehetővé egy tagállam számára az I. mellékletében felsorolt hatóanyagú biocid termék forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében az irányelvben meghatározottól eltérő kiegészítő feltételek megállapítását.

A költségekről

50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az 1994. december 20-i 94/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyes veszélyes anyagok és készítmények forgalomba hozatalának és felhasználásának korlátozásaira vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/769/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az – figyelemmel az ezen termék tekintetében különös követelményeket megállapító egyéb közösségi rendelkezésekre is — nem teszi lehetővé egy tagállam számára az I. mellékletében felsorolt hatóanyagú biocid termék forgalomba hozatala és felhasználása tekintetében az irányelvben meghatározottól eltérő kiegészítő feltételek megállapítását.

Aláírások